

РЕШЕНИЕ

№ 4848

гр. София, 03.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 25.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9434** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Жалбоподателите С. М. К., М. М. К., И. М. К., А. М. К., Л. М. К., С. М. К. оспорват заповед № РД-09-571/11.11.2010г. на кмета на район „Н.“, с която е прекратено действието на заповед за настаняване № 514/25.11.1977г. и възникналото въз основа на нея наемно правоотношение с М. К. В.. Изтъкват, че посоченото в заповедта основание за прекратяване не е предвидено в закона, а вземанията за топлоенергия са погасени по давност. Поддържат, че заповедта не им е съобщавана и не са участвали в административното производство, поради което тя няма действие за тях. Молят да се отмени заповедта.

Ответникът – кметът на СО – район „Н.“ оспорва жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 514/25.11.1977г. на началника на службата аз жилищно настаняване, К. РНС М. К. В., Л. М. К., С. М. К., М. М. К. и С. М. К. са настанени в ап.117, [жилищен адрес] вх. „Б“ [жк] III район. М. К. В. е починал в хода на процеса и е оставил за наследници И. М. К., А. М. К., М. М. К., С. М. К. и Л. М. К.. Л. М. К. е починала на 03.02.1998г. и е оставила за наследници горепосочените лица.

Представен е АОС № 220 от 03.04.1997г.

Видно от справка от 05.11.2010г. на отдел „Жилищно настаняване“ при СО-район „Н.“

М. К. В. има натрупани задължения към „Софийска вода” в размер на 3518, 01 лв, към „Т.” в размер на 1107, 31 лв, както и задължения към „Т.” в размер на 5583, 96 лв, установени със съдебен акт. Приложени са писма и справки от съответните доставчици, от които се потвърждават посочените в писмото констатации и става ясно, че консумативите не са плащани за период над една година до постановяване на заповедта.

Видно от удостоверение на СИС, отд.2, уч.4 от 18.03.2011г. образуваното изпълнително дело № 20001110402173 с длъжник М. К. В. за олихвяема сума 1910, 92 лв от 29.12.1999г., ведно със законната лихва в размер на 2832,95 лв и неолихвяема сума от 416, 60лв, е прекратено на осн. чл. 433, ал., т.8 ГПК.

С оспорената заповед № РД-09-571/11.11.2010г. на кмета на район „Н., на основание чл. 46, ал.1, т.1 ЗОС е отменено действието на заповед за настаняване № 514/25.11.1977г. и възникналото въз основа на нея наемно правоотношение с М. К. В.. В мотивите на заповедта е посочено, че М. К. В. има натрупани задължения към „Софийска вода” в размер на 3518, 01 лв, към „Т.” в размер на 1107, 31 лв за период 01.2006г. – 04.2010г., задължения в размер на 5583, 96 лв, установени със съдебен акт.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирани лица в предвидения от закона срок. По силата на настанителна заповед № 514/25.11.1977г. са възникнали наемни правоотношения на основание чл. 13, ал.2 ЗНО с всяко едно от посочените в нея лица, а не само с М. К. В.. Всяко едно от тях има право да оспорва заповедта за прекратяване на наемните правоотношения, като липсват доказателства тя да им е надлежно връчена.

Заповедта е издадена от компетентен орган, предвид разпоредбите на [чл. 46, ал. 2 от ЗОС](#) и тези на [чл. 33, ал. 2, във връзка счл. 19, ал. 1](#) от НРУУРОЖТСО, както и с оглед отмяната на [Закона за наемните отношения](#). Съгласно горните разпоредби прекратяването на наемното правоотношение се извършва със заповед на органа, издал настанителната заповед. Макар настанителната заповед в конкретния случай да е издадена от началник на служба за жилищно настаняване, след нормативната промяна, въведена през 1996 г. със [ЗОС](#), органът, компетентен да издава заповед за настаняване в общинско жилище, съответно и да прекратява наемно правоотношение е "кметът на района по местонахождението на жилището". В този смисъл, съдът приема, че оспорваният административен акт, като подписан от кмета на Район "Н." - СО, е издаден от компетентен орган.

Заповедта съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал.2 АПК. При издаването и не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 46, ал.1 т.1 ЗОС, цитирана като правно основание на заповедта, предвижда, че наемните правоотношения по повод общински жилища се прекратяват поради неплащане на наемната цена или на консумативните разноски за повече от три месеца. В същото време чл. 33, ал.1, т.1 от НРУУРОЖТСО предвижда прекратяване на наемните правоотношения поради неплащане на наемната цена или на консумативните разноски за повече от 6 месеца.

От събраните доказателства се установява, че наемателите дължат суми за топлоенергия и вода в посочения в заповедта размер и за посочените периоди. Липсват доказателства тези суми да са заплатени на съответните кредитори. Дори и част от

задълженията да са погасени по давност, това не се отразява на извода, че консумативи за процесния имот не са заплащани за период доста по дълъг от шест месеца.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта и по изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна.

На основание чл. 143, ал.4 АПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Водим от горното Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М. К., М. М. К., И. М. К., А. М. К., Л. М. К., С. М. К. против заповед № РД-09-571/11.11.2010г. на кмета на район „Н.“.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: